

F. t. l. vedr. Dansk Eksportkreditfond m.v.

sigt er en del af de forpligtelser, Danmark har påtaget sig i Verdenshandelsorganisationen, WTO. Som en konsekvens heraf indeholder stk. 3 en regel om regulering af fondens egenkapital enten ved indskud af yderligere midler i overensstemmelse med den erhvervspolitiske prioritering eller ved tilbageførsel af midler, hvis dette kan anses for forsvarligt. Af statsfinansielle årsager bør der ikke bindes flere midler i form af egenkapital i fonden, end det er nødvendigt for, at den kan opfylde sit formål.

Hensættelserne er de midler, der reserveres til afdekning af tabsrisikoen på indgåede forpligtelser. Hensættelse foretages ved indgåelse af enhver forpligtelse og må, hvis risikoen over tid udvikler sig anderledes end først forudsat, justeres op eller ned i overensstemmelse hermed. Hensættelserne på de samlede garantiforpligtelser på et land må således justeres op, hvis de økonomiske og politiske forhold i landet udvikler sig på en sådan måde, at risikoen for, at landet ikke kan overholde sine betalingsforpligtelser, øges væsentligt.

Indfries en garanti, foretages der endvidere hensættelse (erstatningshensættelse) på grundlag af en konkret vurdering af værdien af den udestående fordring, der er opstået ved indfrielsen.

Egenkapitalen i fonden skal være så stor, at den muliggør den nævnte forøgelse af hensættelserne, men må tillige være så stor, at fonden har kapacitet til med ganske kort varsel at kunne dække meget store risici, som kan komme op ved indgåelse af nye kontrakter – og afholde de dermed forbundne hensættelser. Fondens egenkapital skal således udgøre en tilstrækkelig »buffer« for forøgelser i hensættelserne, hvadenten behovet hidrører fra porteføljejustering, ny garantigivning eller indfrielser.

Er mulighederne for indskud under hensyn til den erhvervspolitiske prioritering begrænsede, vil dette få den virkning, at omfanget af fondens risikotagning må justeres, således at stk. 1 kan overholdes. Ad denne vej får Folketinget mulighed for løbende overordnet at styre fondens virksomhed.

Det skal i denne forbindelse understreges, at fonden vil have præmieindtægter, der – afhængig af aktiviteten – vil medføre, at fonden for en ikke uvæsentlig del af sit engagement kan finansiere hensættelserne heraf. Præmien på konkrete risici vil imidlertid ikke altid kunne sættes så højt, at hensættelsen på risikoen fuldt ud kan dækkes, når henses til, at fondens formål er så vidt muligt generelt at sikre danske virksomheder internationalt konkurrence-dygtige vilkår.

Hertil kommer, at der erfaringsmæssigt nu og da vil kunne opstå situationer, hvor fonden må håndtere endog helt ekstraordinært store og tunge risici,

som ligger udenfor de normale forudsætninger for fondens aktivitet – og dermed kræver så store hensættelser, at det medfører et uforsvarligt stort træk på den eksisterende egenkapital. Specielt i sådanne tilfælde må det – eventuelt efter forelæggelse for erhvervsministeren – afgøres, om væsentlige handelspolitiske hensyn taler for at dække risikoen, med den følge, at der ekstraordinært ved aktstykke i Finansudvalget må tilføres fonden yderligere egenkapital for at sikre den fornødne »buffer«-kapital til øvrige formål.

Ved stk. 4 foreslås det fastslået, efter hvilke principper der skal foretages hensættelser. Disse principper ligger på linie med dem, der gælder for private finansielle virksomheder.

Det foreslås i stk. 5, at fondens mellemregning med statskassen skal forrentes med sædvanlig markedsrente. Dette vil formentlig kunne være Danmarks Nationalbanks diskonto. Mellemregningen vil i det væsentlige omfatte hensættelsesmidler samt i øvrigt ikke-disponeret egenkapital. I denne forbindelse må det erindres, at fondens engagement for en stor dels vedkommende strækker sig over en længere årrække. Statslige kapitalindskud over finansloven vil derfor skulle finde anvendelse på tidspunkter efter, at de er bevilget. For at sikre bevillingernes værdi til anvendelse på fremtidige tidspunkter må mellemregningen med staten oppebære renter, idet kapitalgrundlaget ellers eroderes. Et renteaftak på fondens mellemregning med staten vil ligeledes medvirke til at give et retvisende billede af fondens økonomiske situation, idet det vil være synligt, hvad fonden har af renteindtægter og -udgifter. Nettoresultatet for staten er det samme med eller uden renteberegning. Det bemærkes endvidere, at en forrentning af mellemregningen med staten vil være en nødvendig forudsætning for at kunne foretage tilbageiskontering af fremtidige hensættelser.

Betalingen for fondens ydelser, der omhandles i stk. 6, vil normalt ske i form af risikopræmie og lignende. Præmier mv. skal som udgangspunkt dække såvel tab som administrationsomkostninger. Det foreslås tillige at give fonden mulighed for at opkræve gebyrer, herunder provision, til dækning af omkostningerne i forbindelse med fondens øvrige ydelser eller som led i en samlet prispolitik.

I stk. 7 omtales Eksportkreditfondens hæftelse for indgåede forpligtelser samt statens subsidiaire hæftelse. Som følge af lovforslagets § 2, hvorefter fonden i et vist omfang etableres på grundlag af Danmarks Erhvervsfond, vil fondens hæftelse tillige som udgangspunkt omfatte forpligtelser indgået af Danmarks Erhvervsfond fra 1. maj 1992, hvor den nu gældende eksportkreditlov trådte i kraft. Der henvi-